

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 11/19

Luksemburg, 7 lutego 2019 r.

Wyrok w sprawie C-322/17
Eugen Bogatu / Minister for Social Protection

W świetle prawa Unii wykonywanie przez daną osobę pracy najemnej w państwie członkowskim nie jest konieczne, by osoba ta mogła ubiegać się o świadczenia rodzinne dla jej dzieci zamieszkałych w innym państwie członkowskim

Ponadto, to prawo do świadczeń rodzinnych nie jest ograniczone do przypadków, w których wnioskodawca otrzymywał wcześniej świadczenie o charakterze składkowym

W styczniu 2009 r. Eugen Bogatu, obywatel Rumunii zamieszkały w Irlandii od 2003 r., złożył do organów irlandzkich wnioski o świadczenia rodzinne dla swoich dwojga dzieci zamieszkałych w Rumunii.

E. Bogatu wykonywał pracę najemną w Irlandii w latach 2003-2009. Po utracie pracy w 2009 r. pobierał on świadczenie dla bezrobotnych o charakterze składkowym (2009–2010), następnie świadczenie o charakterze nieskładkowym (od kwietnia 2010 r. do stycznia 2013 r.) i, wreszcie, świadczenie chorobowe (2013–2015).

Organy irlandzkie powiadomiły E. Bogatu o decyzji uwzględniającej jego wnioski o świadczenia rodzinne, z wyjątkiem okresu od kwietnia 2010 r. do stycznia 2013 r. Odmowę tę oparto na okoliczności, że według tych organów wnioskodawca nie spełniał w owym okresie żadnej z przesłanek uzależniających prawo do świadczeń rodzinnych dla dzieci zamieszkałych w Rumunii, ze względu na niewykonywanie pracy najemnej w Irlandii lub niepobieranie tam świadczeń o charakterze składkowym. Eugen Bogatu zaskarżył tę decyzję, podnosząc, że organy irlandzkie dokonały błędnej wykładni prawa Unii.

Rozpatrując spór, High Court (sąd wyższej instancji, Irlandia) skierował do Trybunału Sprawiedliwości pytanie dotyczące tego, czy rozporządzenie w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego¹ należy interpretować w ten sposób, że możliwość ubiegania się przez daną osobę, której dzieci zamieszkują w innym państwie członkowskim, o świadczenia rodzinne w państwie członkowskim, w którym zamieszkuje ta osoba, jest uzależniona od wykonywania przez tę osobę pracy najemnej w tym ostatnim państwie członkowskim lub od wypłacania jej przez to państwo świadczenia pieniężnego z powodu lub w następstwie wykonywania takiej pracy.

W dzisiejszym wyroku Trybunał stwierdził, po pierwsze, że rozporządzenie stanowi, że dana osoba ma prawo do świadczeń rodzinnych zgodnie z ustawodawstwem właściwego państwa członkowskiego, w tym dla członków jej rodziny zamieszkujących w innym państwie członkowskim, tak jak gdyby zamieszkiwali oni w pierwszym państwie członkowskim. Rozporządzenie to nie wymaga zatem, by taka osoba miała szczególny status, a zwłaszcza status pracownika najemnego, aby mieć prawo do świadczeń rodzinnych.

Ponadto Trybunał wskazał, iż z kontekstu i celu rozporządzenia wynika, że świadczenia rodzinne dla dzieci zamieszkujących w innym państwie członkowskim mogą być należne z różnych tytułów, a nie tylko z tytułu pracy najemnej.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).

Wreszcie, Trybunał podkreślił, że rozporządzenie jest owocem rozwoju prawodawstwa wyrażającego w szczególności wolę prawodawcy Unii związaną z nieograniczeniem prawa do świadczeń rodzinnych do samych pracowników najemnych, lecz z rozszerzeniem tego prawa na inne kategorie osób.

Po drugie, Trybunał stwierdził, że rozporządzenie nie uzależnia prawa do uzyskania świadczeń rodzinnych dla dzieci zamieszkałych w innym państwie członkowskim od wymogu, by wnioskodawca pobierał świadczenia pieniężne z powodu lub w następstwie wykonywania pracy najemnej.

Trybunał stwierdził zatem, że **możliwość ubiegania się przez daną osobę o świadczenia rodzinne we właściwym państwie członkowskim dla jej dzieci zamieszkujących w innym państwie członkowskim nie jest uzależniona ani od wykonywania przez tę osobę pracy najemnej w pierwszym państwie członkowskim, ani od wypłacania tej osobie przez to państwo świadczenia pieniężnego z powodu lub w następstwie wykonywania takiej pracy.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku Pełny tekst wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793